

IV

(Informacje)

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

KOMISJA EUROPEJSKA

Wytyczne dotyczące kontroli celnych transgranicznych przemieszczeń odpadów

Streszczenie do wiadomości publicznej

(Niniejszy dokument nie stanowi wiążącego aktu prawnego)

(2015/C 157/01)

SPIS TREŚCI

	<i>Strona</i>
1. WPROWADZENIE	3
2. CEL I ZAKRES WYTICZNYCH	3
3. RAMY PRAWNE	4
3.1. Przepisy dotyczące kontroli celnych określone we Wspólnotowym kodeksie celnym	4
3.2. Zasady dotyczące przemieszczeń odpadów określone w rozporządzeniu w sprawie przemieszczania odpadów (rozporządzenie (WE) nr 1013/2006)	4
3.3. Ustawodawstwo krajowe	6
4. WSPÓŁPRACA MIĘDZY ORGANAMI	6
4.1. Elementy, które zaleca się uwzględnić w porozumieniach krajowych	7
5. WSPÓŁPRACA MIĘDZY PAŃSTWAMI CZŁONKOWSKIMI UE	7
6. WSPÓŁPRACA MIĘDZYNARODOWA	8
6.1. Wprowadzenie	8
6.2. Cele	8
6.3. Podstawa prawna	8
6.4. Rola służb celnych	8
6.5. Zalecana praktyka	9
7. ZALECANY MATERIAŁ	9
7.1. Lista do kontaktów ze służbami celnymi i właściwymi organami krajowymi	9
7.2. Dokument, którego wzór znajduje się w załączniku VII	9
7.3. Dokument, którego wzór znajduje się w załączniku IA	9
7.4. Dokument przesyłania, którego wzór znajduje się w załączniku IB	9
7.5. Instrukcja Europolu dotycząca odpadów	9
7.6. Nieoficjalna skonsolidowana wersja załączników III, IIIA, IIIB, IV i IVA do rozporządzenia (WE) nr 1013/2006	9

7.7.	Praktyczne wskazówki dotyczące klasyfikacji odpadów znajdujących się w „zielonym” wykazie	10
7.8.	„Wykaz państw” oparty na rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1418/2007 dotyczący wywozu w celu poddania odzyskowi odpadów znajdujących się w „zielonym” wykazie do państw, których nie obowiązuje decyzja OECD	10
7.9.	Wytyczne korespondentów	10
7.10.	Załącznik VI do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/19/UE z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego (WEEE)	10
7.11.	Towary zawierające substancje zubożające warstwę ozonową (ang. ODS): Wykaz odpowiednich kodów TARIC	10
7.12.	Instrukcje dotyczące przemieszczania „towarów używanych”	10
7.13.	Oświadczenie o zgodności zgodnie z przepisami opartymi na art. 6 dyrektywy 2008/98/WE	11
7.14.	Narzędzia IMPEL-TFS	11
8.	ZAŁĄCZNIK I – GLOSARIUSZ	11
8.1.	Definicje z obszaru ceł	11
8.2.	Definicje z zakresu rozporządzenia (WE) nr 1013/2006 oraz powiązanych instrumentów prawnych	12
9.	ZAŁĄCZNIK II – SKRÓTY	14

1. WPROWADZENIE

Ochrona zdrowia i środowiska to kwestie nabierające coraz większego znaczenia. W Traktacie z Lizbony wysoki poziom ochrony i poprawy jakości środowiska wymienia się jako jeden z celów Unii Europejskiej (art. 3 TUE⁽¹⁾). W całym prawodawstwie UE w zakresie środowiska (rozporządzenia, dyrektywy, decyzje) wyznaczono ponad 130 odrębnych celów odzwierciedlających politykę UE w dziedzinie środowiska, których terminy osiągnięcia wyznaczono na lata 2010–2050. Wylimitowanie nielegalnych przemieszczeń odpadów do 2020 r. jest jednym z tych głównych celów⁽²⁾.

Obywatele, społeczeństwo obywatelskie i władze krajowe żądają bardziej rygorystycznych kontroli celnych przywożonych i wywożonych towarów. Służby celne, które jako jedyne mają pełny przegląd przepływów handlowych przez granicę zewnętrzną UE, mogą mieć znaczący udział w działaniach w tej dziedzinie.

Rola służb celnych wynika jednak z różnych regulacji, które nie zostały specjalnie dla nich opracowane i których wykonanie wymaga w związku z tym ścisłej współpracy z właściwymi organami krajowymi.

Regulacje te wymagają ponadto od funkcjonariuszy służb celnych stosunkowo wysokiego poziomu wiedzy i fachowości w dziedzinach, w których oczekuje się ich interwencji.

Aby rozwiązać tę kwestię opracowano niniejsze wytyczne⁽³⁾. Są one efektem pracy grupy roboczej *ad hoc* z udziałem przedstawicieli służb celnych i właściwych organów państw członkowskich, którzy na jej forum dzielili się swoimi doświadczeniami m.in. w dziedzinie procedur kontroli celnej dotyczących transgranicznych przemieszczeń odpadów, organizacji współpracy administracyjnej oraz innych szczegółowych zagadnień związanych z tymi przemieszczeniami.

Wytyczne mają być narzędziem ułatwiającym służbom celnym przeprowadzanie kontroli przemieszczeń odpadów. Mają także pomóc zarówno służbom celnym, jak i właściwym organom krajowym w usprawnieniu metod współpracy oraz wypracowaniu dobrej praktyki administracyjnej. Komisja zachęca właściwe organy krajowe do korzystania z wytycznych w każdym przypadku, gdy potrzebują pomocy związanej z kontrolą graniczną.

Wytycznych nie należy postrzegać jako bezwzględnie obowiązujących.

2. CEL I ZAKRES WYTYCZNYCH

Wytyczne mają przede wszystkim ułatwić przestrzeganie odpowiednich przepisów rozporządzenia (WE) nr 1013/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie przemieszczania odpadów (zwanego dalej „rozporządzeniem UE w sprawie przemieszczania odpadów”), aby przyczynić się do ochrony środowiska i zdrowia ludzkiego, a także stworzyć równe warunki działania dla przemysłu UE, a w szczególności:

- zapewnić służbom celnym narzędzie operacyjne, które pomoże im w wykonywaniu zadań kontrolnych wynikających z rozporządzenia UE w sprawie przemieszczania odpadów,
- zapewnić służbom celnym narzędzie, które ułatwiłoby im identyfikowanie przemieszczeń odpadów, które nie spełniają odpowiednich wymogów, w momencie wprowadzenia na terytorium UE lub przed jego opuszczeniem,
- przyczynić się do wypracowania zalecanego i zharmonizowanego podejścia do kontroli celnych objętych zakresem rozporządzenia UE w sprawie przemieszczania odpadów, jeżeli chodzi o przywóz, wywóz oraz przemieszczanie odpadów w ramach tranzytu,
- ustanowić zalecenia dotyczące ściślejszej współpracy między służbami celnymi a właściwymi organami krajowymi, w tym sprawnej wymiany informacji,
- sformułować zalecenia dotyczące owocnej współpracy z państwami trzecimi w kwestiach dotyczących odpadów,
- przyczynić się do przestrzegania przepisów przez podmioty gospodarcze.

Niniejsze wytyczne mają zastosowanie do przemieszczeń odpadów na teren i z terenu Unii Europejskiej, a także w jej obrębie. Nie dotyczą one natomiast przemieszczeń odpadów pomiędzy państwami członkowskimi Unii Europejskiej.

Wytyczne nie obejmują dalszych szczegółowych działań wchodzących w zakres wyłącznej odpowiedzialności właściwych organów krajowych w związku z decyzją o zakazie lub ograniczeniu przywozu, wywozu lub tranzytu w przypadku transgranicznych przemieszczeń odpadów.

⁽¹⁾ <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX:12012M/TXT>

⁽²⁾ <http://www.eea.europa.eu/publications/towards-a-green-economy-in-europe>

⁽³⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1013/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie przemieszczania odpadów (Dz.U. L 190 z 12.7.2006, s. 1) określa szczegółowe procedury kontroli w celu zapewnienia ochrony środowiska i obywateli UE. Niniejsza wersja wytycznych stanowi jednak streszczenie, które udostępnia się opinii publicznej. Aby ograniczyć ryzyko obchodzenia kontroli na granicach UE, nie podaje się do wiadomości publicznej szczegółów dotyczące zalecanych procedur kontroli stosowanych przez służby celne.

3. RAMY PRAWNE

Niniejsza część wytycznych jest przeznaczona dla wszystkich funkcjonariuszy celnych zajmujących się transgranicznymi przemieszczeniami odpadów, począwszy od pracowników operacyjnych po kadre kierowniczą. Niezwykle istotne jest zrozumienie, jak część prawodawstwa UE ma zastosowanie do odpadów, w tym obowiązków prawnych w zakresie kontroli celnych transgranicznych przemieszczeń odpadów we wszystkich państwach członkowskich. Funkcjonariusze powinni dobrze znać obowiązujące przepisy, aby prawidłowo i skutecznie stosować niniejsze wytyczne.

3.1. Przepisy dotyczące kontroli celnych określone we Wspólnotowym kodeksie celnym

Ogólne ramy prawne dotyczące monitorowania i przeprowadzania przez służby celne kontroli towarów niewspólnotowych określa rozporządzenie (EWG) nr 2913/92 (Wspólnotowy kodeks celny) ⁽⁴⁾ ⁽⁵⁾ oraz rozporządzenie (EWG) nr 2454/93 (przepisy wykonawcze do Wspólnotowego kodeksu celnego) ⁽⁶⁾. Wspólnotowy kodeks celny określa ogólne przepisy i procedury obowiązujące w odniesieniu do towarów wprowadzanych na obszar celny UE lub z niego wyprowadzanych i stanowi, że organy celne są w głównej mierze odpowiedzialne za nadzorowanie handlu międzynarodowego UE i powinny wprowadzić środki, które mają na celu ochronę UE przed nieuczciwym i nielegalnym handlem ⁽⁷⁾.

Organ celny przyczyniają się do zapewnienia bezpieczeństwa i ochrony UE i jej mieszkańców w związku z przywozem i wywozem towarów w UE, w stosownych przypadkach w ścisłej współpracy z innymi organami oraz zgodnie z zadaniami w ramach ochrony granic określonymi na poziomie krajowym. Organ te mogą przeprowadzać wszystkie kontrole celne, jakie uznają za konieczne, i opierać się głównie na analizie ryzyka.

Zasady określone we Wspólnotowym kodeksie celnym mają zastosowanie do wszystkich towarów, z zastrzeżeniem zasad szczególnych określonych w innych dziedzinach.

3.2. Zasady dotyczące przemieszczeń odpadów określone w rozporządzeniu w sprawie przemieszczania odpadów (rozporządzenie (WE) nr 1013/2006)

Rozporządzenie (WE) nr 1013/2006 w sprawie przemieszczania odpadów ⁽⁸⁾, znane również jako rozporządzenie UE w sprawie przemieszczania odpadów (ang. EU WSR), łączy w systemie prawnym UE przepisy prawa międzynarodowego określone w *Konwencji bazylejskiej z dnia 22 marca 1989 r. o kontroli transgranicznego przemieszczania i usuwania odpadów niebezpiecznych* ⁽⁹⁾ oraz w *decyzji OECC(2001)107/final w sprawie kontroli transgranicznego przemieszczania odpadów przeznaczonych do odzysku* ⁽¹⁰⁾.

Rozporządzenie UE w sprawie przemieszczania odpadów określa wymogi dotyczące przemieszczeń odpadów zarówno na terytorium UE, jak i pomiędzy UE a państwami trzecimi, mające zastosowanie do przywozu, wywozu i przemieszczeń w ramach tranzytu.

Na mocy rozporządzenia UE w sprawie przemieszczania odpadów organom celnym **wyraźnie** powierzono funkcję kontroli transgranicznych przemieszczeń odpadów wprowadzanych do UE, wyprowadzanych z jej terytorium lub przez nie przemieszczanych w ramach tranzytu w zastosowaniu art. 35, 38, 42, 44, 45, 47, 48 i 55 tego rozporządzenia:

TYTUŁ IV – WYWÓZ ODPA- DÓW ZE WSPÓLNOTY DO PAŃSTW TRZECICH	ROZDZIAŁ 1 – Wywóz odpa- dów do unieszkodliwienia		Artykuł 35 – Procedury stoso- wane w przypadku wywozu do państw EFTA
	ROZDZIAŁ 2 – Wywóz odpa- dów przeznaczonych do odzy- sku	Sekcja 2 – Wywóz do pań- stw, które obowiązuje decyzja OECD	Artykuł 38 – Wywóz odpa- dów wyszczególnionych w załącznikach III, IIIA, IIIB, IV i IVA
TYTUŁ V – PRZYWÓZ DO WSPÓLNOTY ODPADÓW Z PAŃSTW TRZECICH	ROZDZIAŁ 1 – Przywóz od- padów przeznaczonych do unieszkodliwienia		Artykuł 42 – Wymogi proce- duralne w przypadku przy- wozu z państwa będącego stroną Konwencji bazylejskiej lub z innych obszarów w sy- tuacjach kryzysowych lub podczas wojny

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Rady nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiające Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz.U. L 302 z 19.10.1992, s. 1) pozostaje w mocy do momentu, gdy unijny kodeks celny ustanowiony w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiającym unijny kodeks celny (Dz.U. L 269 z 10.10.2013, s. 1) zacznie być stosowany w dniu 1 maja 2016 r.

⁽⁵⁾ <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CONSLEG:1992R2913:20070101:PL:PDF>

⁽⁶⁾ http://ec.europa.eu/taxation_customs/resources/documents/customs/procedural_aspects/general/regulation_2454_93_en.pdf

⁽⁷⁾ Rozporządzenie (UE) nr 952/2013, art. 3, *Zadania organów celnych*.

⁽⁸⁾ <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CONSLEG:2006R1013:20130410:PL:PDF>

⁽⁹⁾ *Konwencja bazylejska o kontroli transgranicznego przemieszczania i usuwania odpadów niebezpiecznych* <http://www.basel.int/Portals/4/Basel%20Convention/docs/text/BaselConventionText-e.pdf>.

⁽¹⁰⁾ Zob. strona OECD <http://www.oecd.org/env/waste/theoecdcontrolsystemforwasterecovery.htm> oraz tekst decyzji w języku angielskim <http://www.oecd.org/env/waste/30654501.pdf>.

	ROZDZIAŁ 2 – <i>Przywóz odpadów przeznaczonych do odzysku</i>		<p>Artykuł 44 – Wymogi proceduralne w przypadku przywozu z państwa, które obowiązuje decyzja OECD, lub z innych obszarów w sytuacjach kryzysowych lub podczas wojny</p> <p>Artykuł 45 – Wymogi proceduralne w przypadku przywozu z państwa, którego nie obowiązuje decyzja OECD, będącego stroną Konwencji bazylejskiej lub z innych obszarów w sytuacjach kryzysowych lub podczas wojny</p>
TYTUŁ VI – TRANZYT PRZEZ WSPÓLNOTĘ PRZEMIESZCZEŃ Z PAŃSTW TRZECICH ORAZ DO PAŃSTW TRZECICH	ROZDZIAŁ 1 – <i>Tranzyt odpadów przeznaczonych do unieszkodliwienia</i>		Artykuł 47 – <i>Tranzyt przez Wspólnotę odpadów przeznaczonych do unieszkodliwienia</i>
	ROZDZIAŁ 2 – <i>Tranzyt odpadów przeznaczonych do odzysku</i>		Artykuł 48 – <i>Tranzyt przez Wspólnotę odpadów przeznaczonych do odzysku</i>
TYTUŁ VII – INNE PRZEPISY	ROZDZIAŁ 1 – <i>Obowiązki dodatkowe</i>		Artykuł 55 – <i>Wyznaczenie urzędów celnych wprowadzenia i wyprowadzenia ze Wspólnoty</i>

Zgodnie z tymi artykułami działanie służb celnych jest wymagane przy procedurach kontroli w przypadku wywozu, przywozu lub tranzytu odpadów, które podlegają procedurze uprzedniego pisemnego zgłoszenia i zgody, zgodnie z poniższą tabelą:

Kiedy	Kto	Działanie	Co	Do kogo
Przed fizycznym wprowadzeniem na terytorium UE lub wyprowadzeniem z tego terytorium	właściwe organy miejsca wysyłki/tranzytu/ przeznaczenia	przesyłają	opieczątowane kopie swojej decyzji o wyrażeniu zgody	do urzędu celnego wywozu/wyprowadzenia/wprowadzenia
Po fizycznym wprowadzeniu na terytorium UE lub wyprowadzeniu z tego terytorium	przewoźnik	dostarcza	kopię dokumentu przesyłania	do urzędu celnego wywozu/ wyprowadzenia/wprowadzenia
Niezwłocznie po tym, jak odpady opuszczają terytorium UE,	urząd celny wyprowadzenia	przesyła	opieczątowaną kopię dokumentu przesyłania, zaznaczając, że odpady opuściły terytorium UE,	do właściwego organu miejsca wysyłki
Po dopełnieniu formalności celnych po wprowadzeniu na terytorium UE	urząd celny wprowadzenia	przesyła	opieczątowaną kopię dokumentu przesyłania, zaznaczając, że odpady wprowadzono na terytorium UE,	do właściwych organów miejsca przeznaczenia i tranzytu
Po ujawnieniu nielegalnego przemieszczenia odpadów	urząd celny wywozu/wyprowadzenia/wprowadzenia	niezwłocznie przekazuje zawiadomienie	o nielegalnym przemieszczeniu	do właściwego organu w państwie urzędu celnego

Ponadto służby celne **mogą** być zaangażowane w wykonywanie art. 50 rozporządzenia UE w sprawie przemieszczania odpadów – *Egzekwowanie przepisów w państwach członkowskich*, jak również w wykonanie przepisów dotyczących zakazu wywozu niektórych odpadów z UE.

Ponadto rozporządzenie Komisji (WE) nr 1418/2007 ⁽¹¹⁾ określa szczegółowe zasady dotyczące odpadów znajdujących się w „zielonym” wykazie, wywożonych w celu poddania ich odzyskowi do państw, w których nie obowiązuje decyzja OECD ⁽¹²⁾.

3.3. Ustawodawstwo krajowe

Rozporządzenie UE w sprawie przemieszczania odpadów może być uzupełnione ustawodawstwem krajowym, w którym określa się zasady egzekwowania prawa. Niniejsze wytyczne nie obejmują ustawodawstwa krajowego.

4. WSPÓŁPRACA MIĘDZY ORGANAMI

Niniejsza część wytycznych jest przeznaczona dla funkcjonariuszy celnych na szczeblach kierowniczych.

Aby zapewnić jednolite stosowanie ram prawnych dotyczących kontroli transgranicznych przemieszczeń odpadów w całej UE, niezbędna jest ścisła współpraca między służbą celną a właściwymi organami krajowymi.

Należy dołożyć wszelkich starań, aby stworzyć warunki, które umożliwią służbie celnej i właściwym organom krajowym przyjęcie wspólnego podejścia w procesie kontroli, z uwzględnieniem odpowiednich zakresów odpowiedzialności za wykonanie rozporządzenia UE w sprawie przemieszczania odpadów, jaka spoczywa na poszczególnych ministerstwach i organach.

Zaleca się, aby współpraca między służbą celną a właściwymi organami krajowymi, a także ewentualnie współpraca z innymi organami właściwymi w powiązanych dziedzinach, opierała się na formalnych umowach krajowych.

Art. 13 ⁽¹³⁾ Wspólnotowego kodeksu celnego (rozporządzenie (EWG) nr 2913/92) uprawnia organy celne do przeprowadzania kontroli dla zapewnienia prawidłowego stosowania przepisów prawa celnego i innych przepisów dotyczących towarów przewożonych przez granice UE. Jeżeli kontrole takie przeprowadzają służby celne oraz właściwe organy krajowe, ściśle ze sobą przy tym współpracują.

Art. 50 ust. 5 ⁽¹⁴⁾ rozporządzenia UE w sprawie przemieszczania odpadów nakłada na państwa członkowskie UE obowiązek wzajemnej współpracy.

Ogólnie rzecz biorąc, współpraca między służbą celną a właściwymi organami krajowymi powinna opierać się na umowie, która obejmuje wszystkie niezbędne aspekty wspólnego działania, co ma zagwarantować prawidłowy przebieg procesu wykrywania ewentualnych nielegalnych przemieszczeń.

Aby umożliwić służbom celnym lub odpowiedzialnym właściwym organom krajowym prawidłowe wypełnianie wymogów opisanych w wytycznych, należy wyraźnie określić następujące elementy:

- podział odpowiedzialności (kto?),
- odpowiedni czas i odpowiednie miejsce interwencji właściwych organów (kiedy i gdzie?),
- opis założeń przyjętego podejścia (dlaczego?), oraz
- metodę, którą należy zastosować (jak?).

Jednolite wypełnianie wymogów określonych w wytycznych jest istotnym elementem przyszłych wspólnych działań w dziedzinie transgranicznych przemieszczeń odpadów. Te przyszłe działania powinny utrwalać podejście oparte na współpracy uzgodnione w zasadach i elementach niniejszych wytycznych.

Przed podjęciem wszelkiej praktycznej współpracy między odpowiedzialnymi organami zaleca się podjęcie następujących kroków:

- utworzenie i utrzymanie aktualnych punktów kontaktowych między służbami celnymi a właściwymi organami – na szczeblu kierowniczym oraz operacyjnym (eksperckim),
- określenie „krajowych założeń” współpracy, które byłyby oparte na zaleceniach sformułowanych w wytycznych i które uwzględniałyby krajowe przepisy ustawowe lub strukturę administracyjną i zakresy odpowiedzialności/funkcje poszczególnych organów,

⁽¹¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1418/2007 z dnia 29 listopada 2007 r. dotyczące wywozu w celu poddania odzyskowi niektórych odpadów wymienionych w załączniku III lub IIIA rozporządzenia (WE) nr 1013/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady do pewnych państw, których nie obowiązuje decyzja OECD w sprawie kontroli transgranicznego przemieszczania odpadów (Dz.U. L 316 z 4.12.2007, s. 6).

⁽¹²⁾ Państwa, które nie wykonały decyzji Rady OECD C(2001)107/final <http://acts.oecd.org/Instruments/ShowInstrumentView.aspx?InstrumentID=221&InstrumentPID=217&Lang=en&Book=False>. Zob. pkt 8.3.6.5. Wywóz odpadów znajdujących się w „zielonym” wykazie do państwa, którego nie obowiązuje decyzja OECD w wytycznych.

⁽¹³⁾ „Zgodnie z warunkami określonymi obowiązującymi przepisami organy celne mogą przeprowadzić wszystkie kontrole, które uznają za niezbędne dla zapewnienia prawidłowego stosowania przepisów celnych i innych przepisów [...] [...]”

⁽¹⁴⁾ „5. Państwa członkowskie współpracują, na szczeblu bilateralnym lub multilateralnym, z innymi państwami w celu ułatwienia zapobiegania nielegalnym przemieszczeniom i wykrywania ich”.

- przygotowanie porozumień między odpowiednimi organami, takich jak np. protokół ustaleń,
- przełożenie porozumień na praktyczne procedury przeprowadzania inspekcji.

W razie konieczności zaleca się wystąpienie do przedstawicieli szczebla politycznego i ministerstw o wsparcie przy przygotowywaniu protokołu ustaleń.

4.1. Elementy, które zaleca się uwzględnić w porozumieniach krajowych

W porozumieniach o współpracy zaleca się uwzględnić następujące elementy:

- wykaz osób do kontaktów w odpowiedzialnym dziale/departamencie w każdym z organów,
- uzgodnione zadania i obowiązki służby celnej lub właściwych organów krajowych w czasie inspekcji, z uwzględnieniem struktur krajowych i sytuacji lokalnej,
- metody wymiany informacji i danych wywiadowczych między służbą celną a właściwymi organami krajowymi na potrzeby przyszłych działań w zakresie ukierunkowania inspekcji i ich przeprowadzania w oparciu o analizę ryzyka, z uwzględnieniem dostępnych narzędzi informatycznych,
- wprowadzenie regularnych spotkań między funkcjonariuszami służby celnej i właściwych organów krajowych na poziomie strategicznym, kierowniczym i operacyjnym, przy uzgodnionym zakresie zadań,
- warunki sprawnej i skutecznej współpracy długofalowej,
- szkolenie właściwych funkcjonariuszy, w tym wspólne sesje szkoleniowe,
- metody, procesy, procedury i elementy współpracy w czasie realizacji poszczególnych projektów,
- wczesne przekazywanie informacji między służbą celną a właściwymi organami krajowymi w sprawie przyszłych wniosków ustawodawczych, które mogą mieć wpływ na służbę celną, jak i inne właściwe organy krajowe,
- wymiana informacji między służbą celną a właściwymi organami krajowymi na szczeblu krajowym oraz między państwami członkowskimi w sprawie wydawania zezwoleń na zastosowanie uproszczonej procedury celnej, np. świadectw AEO ⁽¹⁵⁾,
- zapewnienie odpowiednich zasobów przez organy zaangażowane w realizację porozumienia dotyczącego inspekcji przemieszczeń odpadów.

5. WSPÓŁPRACA MIĘDZY PAŃSTWAMI CZŁONKOWSKIMI UE

Współpraca między służbami celnymi państw członkowskich UE polega głównie na wymianie danych wywiadowczych, identyfikowaniu ryzyka i wymianie najlepszych praktyk.

Służby celne niektórych państw członkowskich wprowadziły mechanizmy współpracy między sobą, w tym regularne spotkania i wspólne operacje celne.

Art. 4g przepisów wykonawczych do kodeksu celnego nakłada na służby celne państw członkowskich prawny obowiązek wzajemnej wymiany informacji o ryzyku.

Art. 50 ust. 5 ⁽¹⁶⁾ rozporządzenia UE w sprawie przemieszczania odpadów nakłada na państwa członkowskie UE obowiązek wzajemnej współpracy.

Na poziomie multilateralnym forum skutecznej współpracy okazała się sieć IMPEL-TFS ⁽¹⁷⁾. Jest to nieformalna sieć skupiająca przedstawicieli organów ds. ochrony środowiska, służb celnych, służb policyjnych i innych organów, które biorą udział w egzekwowaniu przepisów dotyczących transgranicznych przemieszczeń odpadów. IMPEL-TFS prowadzi różne działania, m.in. związane z podnoszeniem świadomości, budowaniem zdolności, ułatwianiem współpracy między organami i współpracy transgranicznej, a także działania operacyjne w zakresie egzekwowania prawa. Ponadto sieć IMPEL-TFS opracowała kilka narzędzi ułatwiających przeprowadzanie inspekcji i kontroli przemieszczeń odpadów przez właściwe organy krajowe ⁽¹⁸⁾.

⁽¹⁵⁾ Upoważniony przedsiębiorca w rozumieniu rozporządzenia Komisji (WE) nr 1875/2006 z dnia 18 grudnia 2006 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 2454/93 ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz.U. L 360 z 19.12.2006, s. 64).

⁽¹⁶⁾ „Art. 50 ust. 5. Państwa członkowskie współpracują, na szczeblu bilateralnym lub multilateralnym, z innymi państwami w celu ułatwienia zapobiegania nielegalnym przemieszczeniom i wykrywania ich”.

⁽¹⁷⁾ <http://impel.eu/cluster-2/>

⁽¹⁸⁾ Zob. pkt 7. **Zalecany materiał.**

Większość państw członkowskich UE wyznaczyła punkt kontaktowy na potrzeby IMPEL-TFS (KPK). Zachęca się służby celne państw członkowskich, aby przy przekazywaniu informacji swoim właściwym organom krajowym kontaktowały się ze swoim KPK ⁽¹⁹⁾.

6. WSPÓŁPRACA MIĘDZYKRAJOWA

6.1. Wprowadzenie

Nielegalne przemieszczenia odpadów mogą powodować poważne negatywne skutki dla środowiska i zdrowia w państwach przeznaczenia, a także szkodzić działającym zgodnie z prawem przedsiębiorstwom zajmującym się przetwarzaniem i recyklingiem odpadów w UE lub państwie przeznaczenia ⁽²⁰⁾.

UE regularnie otrzymuje prośby o podjęcie skutecznych środków w celu zwalczania tego zjawiska.

Problemy mogą wystąpić nawet wtedy, gdy udziela się zgody na przemieszczenie odpadów z UE do państw trzecich. Wśród przykładów można wymienić brak skutecznej komunikacji między państwami członkowskimi UE, przez które odpady są przewożone w celu wywozu, oznaczenie odpadów jako produktów dopuszczonych w kraju przeznaczenia, niezastosowanie prawidłowych procedur oraz dokumentacji towarzyszącej, zmiany w ustawodawstwie dotyczącym odpadów w krajach przeznaczenia, brak zgody w sprawie klasyfikacji, trudności z wypełnianiem obowiązku odbioru.

Nielegalny handel odpadami także pozbawia przemysł europejski odpadów nadających się do recyklingu, które mogą stanowić alternatywę dla surowców podstawowych.

W związku z tym zaleca się wzmocnienie współpracy międzynarodowej oraz usprawnienie współpracy między państwami członkowskimi UE ⁽²¹⁾.

6.2. Cele

- Sformułowanie zaleceń dotyczących owocnej współpracy z państwami trzecimi w kwestiach dotyczących odpadów,
- wyjaśnienie roli służb celnych wobec państw trzecich w procesie kontroli wywozu odpadów.

6.3. Podstawa prawna

- **Art. 52 rozporządzenia UE w sprawie przemieszczania odpadów** ⁽²²⁾: zapewnia podstawę prawną do ustanowienia współpracy międzynarodowej z państwami trzecimi.
- **Umowy w sprawie współpracy i wzajemnej pomocy administracyjnej w sprawach celnych**: UE podpisała umowy z licznymi państwami ⁽²³⁾ ⁽²⁴⁾ umożliwiające współpracę celną i obejmujące wszystkie kwestie związane z zastosowaniem przepisów prawa celnego. Współpraca ta powinna pomóc organom celnym zwiększyć efektywność istniejących narzędzi kontroli przepływów handlowych oraz zwalczania nadużyć finansowych i innej nielegalnej działalności. W szczególności umowy takie mogą stanowić podstawę współpracy dotyczącej transgranicznych przemieszczeń odpadów, gdy dochodzi do oszustw celnych.

6.4. Rola służb celnych

W rozporządzeniu UE w sprawie przemieszczania odpadów określono zasady i procedury kontroli wywozu, przywozu i tranzytu, przeprowadzanej przez właściwe organy krajowe, w tym służby celne. Mimo że główna odpowiedzialność za egzekwowanie rozporządzenia UE w sprawie przemieszczania odpadów, w tym także za współpracę z władzami państw członkowskich lub państw trzecich, spoczywa na właściwych organach krajowych, w kontroli na granicach zewnętrznych UE główną rolę odgrywają służby celne.

Służby celne prowadzą działania związane z identyfikacją i analizą ryzyka, wymianą danych, w tym danych wywiadowczych; zajmują się także egzekwowaniem przepisów i uczestniczą we wspólnych operacjach w tym zakresie (wymagających współpracy między organami albo dwustronnej lub wielostronnej współpracy celnej).

Służby celne państw członkowskich UE mogą także w ramach stosunków dwustronnych lub wielostronnych otrzymywać od służb celnych państw trzecich wnioski o pomoc w powstrzymaniu nielegalnych przemieszczeń odpadów oraz wymianę danych wywiadowczych.

⁽¹⁹⁾ <http://impel.eu/cluster-2/cluster-participants/>

⁽²⁰⁾ COM(2011) 25 final, *komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „Stawianie czoła wyzwaniom związanym z rynkami towarowymi i surowcami”*.

⁽²¹⁾ Zob. pkt 5. **Współpraca między państwami członkowskimi UE**

⁽²²⁾ „Państwa członkowskie, w razie potrzeby przy współudziale Komisji, współpracują z innymi stronami Konwencji bazylejskiej i organizacjami między-państwowymi, między innymi poprzez wymianę informacji, wspieranie racjonalnych ekologicznie technologii i opracowanie właściwych kodeksów dobrej praktyki”.

⁽²³⁾ Stowarzyszenie Narodów Azji Południowo-Wschodniej (ASEAN), Kanada, Chiny, Hongkong – Chiny, Indie, Japonia, Korea i Stany Zjednoczone Ameryki.

⁽²⁴⁾ http://ec.europa.eu/taxation_customs/common/international_affairs/third_countries/index_en.htm

6.5. Zalecana praktyka

W każdym przypadku, gdy ustanawia się współpracę międzynarodową (dwustronną lub wielostronną) ⁽²⁵⁾ w celu zwalczania nielegalnego handlu odpadami lub propagowania legalnego handlu odpadami, zaleca się, by organy zaangażowane po stronie UE:

- włączyły wszystkie właściwe organy, w tym służby celne, w negocjowanie warunków współpracy, zawarcie odpowiedniej umowy oraz jej wprowadzanie w życie,
- zadbały o to, aby współpraca była zgodna z ogólną polityką UE (przemysłową, handlową, w dziedzinie stosunków zewnętrznych, środowiska, politykę celną), zgodnie z dorozumianym wymogiem art. 52 rozporządzenia UE w sprawie przemieszczania odpadów,
- zadbały, aby stanowisko przyjęte na forach dwustronnych i wielostronnych było zgodne z polityką UE,
- informowały na bieżąco inne państwa członkowskie UE i Komisję UE o głównych postępach współpracy i przekazywały te informacje w sposób należyty i w odpowiednim terminie.

7. ZALECANY MATERIAŁ

7.1. Lista do kontaktów ze służbami celnymi i właściwymi organami krajowymi

Baza danych ze szczegółowymi danymi urzędów celnych w państwach członkowskich ⁽²⁶⁾

Wykaz właściwych organów krajowych w państwach członkowskich ⁽²⁷⁾

7.2. Dokument, którego wzór znajduje się w załączniku VII

Dokument, którego wzór znajduje się w załączniku VII („Dokument informacyjny”) do rozporządzenia UE w sprawie przemieszczania odpadów, jest zawsze dołączony do przemieszczanych odpadów, w przypadku których obowiązuje procedura nakładająca obowiązki w zakresie informowania przewidziana w rozporządzeniu ⁽²⁸⁾

7.3. Dokument, którego wzór znajduje się w załączniku IA

Dokument, którego wzór znajduje się w załączniku IA („Dokument zgłoszeniowy”) do rozporządzenia UE w sprawie przemieszczania odpadów, jest zawsze dołączony do przemieszczanych odpadów, w przypadku których obowiązuje procedura zgłoszenia przewidziana w rozporządzeniu ⁽²⁹⁾

7.4. Dokument przesyłania, którego wzór znajduje się w załączniku IB

Dokument, którego wzór znajduje się w załączniku IB („Dokument przesyłania”) do rozporządzenia UE w sprawie przemieszczania odpadów, jest zawsze dołączony do przemieszczanych odpadów, w przypadku których obowiązuje procedura zgłoszenia przewidziana w rozporządzeniu ⁽³⁰⁾

7.5. Instrukcja Europolu dotycząca odpadów

Belgijska Policja Federalna opublikowała instrukcję pt. „Kontrola transportu odpadów”, aby ułatwić operacyjnym funkcjonariuszom policji przeprowadzanie kontroli transgranicznych przewozów odpadów. Zawiera ona praktyczne informacje na temat wykazów i procedur zgodnych z rozporządzeniem UE w sprawie przemieszczania odpadów oraz podpowiedzi, na co zwrócić uwagę przy przeprowadzaniu inspekcji przemieszczeń odpadów.

Instrukcja udostępniana jest użytkownikom na ich wniosek. W tym celu należy skontaktować się z właściwymi organami krajowymi lub krajowym punktem kontaktowym w ramach sieci IMPEL-TFS ⁽³¹⁾.

7.6. Nieoficjalna skonsolidowana wersja załączników III, IIIA, IIIB, IV i IVA do rozporządzenia (WE) nr 1013/2006

Dokument ten zawiera zaktualizowaną wersję skonsolidowanego wykazu odpadów ⁽³²⁾.

⁽²⁵⁾ Na przykład przy tworzeniu projektu pomocy technicznej dotyczącego transgranicznych przemieszczeń odpadów lub by umożliwić udział w operacji kontroli.

⁽²⁶⁾ http://ec.europa.eu/taxation_customs/common/databases/index_en.htm

⁽²⁷⁾ <http://ec.europa.eu/environment/waste/shipments/links.htm>

⁽²⁸⁾ Zob. przypis 8.

⁽²⁹⁾ Zob. przypis 8.

⁽³⁰⁾ Zob. przypis 8.

⁽³¹⁾ <http://impel.eu/cluster-2/cluster-participants/>

⁽³²⁾ <https://www.gov.uk/government/publications/waste-shipments-regulation-wsr-consolidated-waste-list>

7.7. Praktyczne wskazówki dotyczące klasyfikacji odpadów znajdujących się w „zielonym” wykazie

Praktyczne wskazówki dotyczące klasyfikacji odpadów znajdujących się w „zielonym” wykazie (ze zdjęciami) na mocy rozporządzenia UE w sprawie przemieszczania odpadów mogą pomóc służbom celnym w prawidłowym identyfikowaniu i prawidłowej ocenie odpadów znajdujących się w „zielonym” wykazie, co ma kluczowe znaczenie dla procedur stosowania ⁽³³⁾.

7.8. „Wykaz państw” oparty na rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1418/2007 dotyczący wywozu w celu poddania odzyskowi odpadów znajdujących się w „zielonym” wykazie do państw, których nie obowiązuje decyzja OECD

Tak zwany „wykaz państw” stanowi skonsolidowane i regularnie aktualizowane źródło informacji na temat procedur kontroli w przypadku wywozu w celu poddania odzyskowi odpadów znajdujących się w „zielonym” wykazie (załącznik III i IIIA) do państw, których nie obowiązuje decyzja OECD. Opiera się on na rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1418/2007 dotyczącym wywozu w celu poddania odzyskowi odpadów znajdujących się w „zielonym” wykazie do państw, których nie obowiązuje decyzja OECD ⁽³⁴⁾.

W przypadkach, gdy procedura dotycząca wywozu odpadów innych niż niebezpieczne do państw, których nie obowiązuje decyzja OECD, nie jest wyraźnie określona w załączniku do rozporządzenia (WE) nr 1418/2007, przypomina się, że automatycznie ma zastosowanie wariant b), czyli procedura uprzedniego pisemnego zgłoszenia i zgody, zgodnie z ogólnymi przepisami rozporządzenia.

7.9. Wytyczne korespondentów

Wytyczne korespondentów odzwierciedlają porozumienie, jakie istnieje między państwami członkowskimi co do sposobu interpretacji rozporządzenia UE w sprawie przemieszczania odpadów. Uzgodniono kilka zbiorów wytycznych dotyczących określonych strumieni odpadów (np. pojazdów stanowiących odpad) i regularnie poddaje się je aktualizacji. Wytyczne uzgadniają korespondenci, ale nie są one prawnie wiążące.

Wytyczne są cennym źródłem informacji dla organów celnych odpowiedzialnych za egzekwowanie rozporządzenia UE w sprawie przemieszczania odpadów i zawierają wskazówki pozwalające stwierdzić, czy dany towar jest wyrzucany jako odpad, czy nie ⁽³⁵⁾.

7.10. Załącznik VI do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/19/UE z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego (WEEE) ⁽³⁶⁾

W załączniku VI do dyrektywy WEEE określono minimalne wymogi dotyczące przemieszczeń używanego sprzętu elektrycznego i elektronicznego (EEE), co do którego zachodzi podejrzenie, że jest WEEE, w prawnie wiążący sposób. Zgodnie z załącznikiem VI to na eksporterze spoczywa obowiązek udowodnienia, że używany EEE, co do którego zachodzi podejrzenie, że jest WEEE, jest wywożony za granicę. Dlatego też eksporter ma obowiązek sprawdzić charakter swojego ładunku i przedstawić odpowiednie dokumenty, potwierdzając, że ładunek zawiera używany EEE, a nie WEEE.

7.11. Towary zawierające substancje zubożające warstwę ozonową (ang. ODS): Wykaz odpowiednich kodów TARIC

Rozporządzenie (WE) nr 1005/2009 ⁽³⁷⁾ nakłada ograniczenia na przywóz i zakazuje wywozu substancji zubożających warstwę ozonową. Środki to uwzględniono w bazie danych TARIC. <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/PDF/?uri=CELEX:9R&from=PL>

7.12. Instrukcje dotyczące przemieszczania „towarów używanych”

Kilka państw członkowskich opublikowało instrukcje zawierające informacje oparte na obowiązujących przepisach, przeznaczone szczególnie dla organów odpowiedzialnych za egzekwowanie rozporządzenia UE w sprawie przemieszczania odpadów. Zawierają one wskazówki pozwalające rozróżnić odpady i materiały lub przedmioty inne niż odpady w różnych strumieniach odpadów, a także informacje o tym, jak spełnić wymogi odpowiednich przepisów z zakresu środowiska ⁽³⁸⁾.

⁽³³⁾ <http://www.bundesabfallwirtschaftsplan.at/dms/bawp/Manual-Abfallverbringung-2012neu/Manual%20Abfallverbringung%202012neu.pdf>

⁽³⁴⁾ http://www.umweltbundesamt.de/sites/default/files/medien/378/dokumente/staatenliste_juli_2014.pdf

⁽³⁵⁾ <http://ec.europa.eu/environment/waste/shipments/guidance.htm>

⁽³⁶⁾ Dz.U. L 197 z 24.7.2012, s. 38.

⁽³⁷⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1005/2009 z dnia 16 września 2009 r. w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową (Dz.U. L 286 z 31.10.2009, s. 1).

⁽³⁸⁾ http://www.bundesabfallwirtschaftsplan.at/dms/bawp/Handbuch-Leitfaden-Abfall-versus-Gebrauchtware—de-eng_end_2014-06-24_eBook/Handbuch%20Leitfaden%20Abfall%20versus%20Gebrauchtware%20-%20de-eng_end_2014-06-24_eBook.pdf
<http://www.naturvardsverket.se/Documents/publikationer/978-91-620-8494-3.pdf>
http://www.ilent.nl/Images/2011_11%20Regels%20export%20ehands%20elektronica_v04ENG_tcm334-327366.PDF

7.13. Oświadczenie o zgodności zgodnie z przepisami opartymi na art. 6 dyrektywy 2008/98/WE ⁽³⁹⁾

Wzór oświadczenia o zgodności z kryteriami zniesienia statusu odpadu dla miedzi i szlaku szklanej znajduje się w załączniku III do rozporządzenia Rady (UE) nr 333/2011 ⁽⁴⁰⁾

7.14. Narzędzia IMPEL-TFS

Monitorowanie odpadów ⁽⁴¹⁾.

8. ZAŁĄCZNIK I – GLOSARIUSZ

8.1. Definicje z obszaru cel

W wytycznych użyto pewnych terminów zdefiniowanych we Wspólnotowym kodeksie celnym, takich jak:

Kontrole celne

Szczególne czynności wykonywane przez organy celne w celu zapewnienia prawidłowego stosowania przepisów prawa celnego oraz innych przepisów regulujących wprowadzenie na terytorium celne Unii Europejskiej oraz wyprowadzenie z tego terytorium.

Zwolnienie towaru po odprawie celnej

Działanie, poprzez które właściwe organy dopuszczają towary do celów przewidzianych w procedurze celnej, jaką zostały objęte.

Dopuszczenie do swobodnego obrotu

Procedura celna, która nadaje towarom niewspólnotowym status celny towarów wspólnotowych i umożliwia ich dopuszczenie do obrotu na jednolitym rynku. Wymaga ona zastosowania środków polityki handlowej, spełnienia pozostałych formalności wymaganych przy przywozie towarów, jak również zastosowania prawnie należnych opłat.

Towary niewspólnotowe objęte procedurą celną inną niż dopuszczenie do swobodnego obrotu

Procedury te obejmują: tranzyt, składowanie celne, uszlachetnianie czynne, przetwarzanie pod kontrolą celną lub odprawę czasową.

Wywóz

Procedura określona w art. 161 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny.

Tranzyt

Procedura celna, która pozwala na przemieszczanie z jednego do drugiego miejsca znajdującego się na obszarze celnym Wspólnoty:

- towarów niewspólnotowych, niepodlegających w tym czasie należnościom celnym przywozowym i innym opłatom ani środkom polityki handlowej,
- towarów wspólnotowych, kiedy trzeba zapobiec obchodzeniu lub nieuzasadnionemu korzystaniu ze środków wywozowych w przypadku produktów, które są nimi objęte lub z nich korzystają.

Urząd celny wywozu

Urząd celny wyznaczony przez organy celne zgodnie z przepisami celnymi, w którym mają zostać przeprowadzone formalności mające na celu nadanie towarom wywozonym z obszaru celnego Wspólnoty przeznaczenia celnego, w tym odpowiednie kontrole oparte na ocenie ryzyka.

⁽³⁹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów oraz uchylająca niektóre dyrektywy (Dz.U. L 312 z 22.11.2008, s. 3).

⁽⁴⁰⁾ Rozporządzenie Rady (UE) nr 333/2011 z dnia 31 marca 2011 r. ustanawiające kryteria określające, kiedy pewne rodzaje złomu przestają być odpadami na mocy dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE (Dz.U. L 94 z 8.4.2011, s. 2).

⁽⁴¹⁾ <http://impel.eu/cluster-2/>

Urząd celny wyprowadzenia

Urząd celny wyznaczony przez organy celne zgodnie z przepisami celnymi, któremu należy przedstawić towary, zanim opuszczą obszar celny Wspólnoty, i w którym zostaną poddane kontroli celnej związanej z formalnościami wyjazdowymi oraz odpowiednim kontrolom opartym na ocenie ryzyka.

Urząd celny przywozu

Urząd celny wyznaczony przez organy celne zgodnie z przepisami celnymi, w którym mają zostać przeprowadzone formalności mające na celu nadanie towarom wprowadzanym na obszar celny Wspólnoty przeznaczenia celnego, w tym odpowiednie kontrole oparte na ocenie ryzyka.

Urząd celny wprowadzenia

Urząd celny wyznaczony przez organy celne zgodnie z przepisami celnymi, do którego należy bezzwłocznie przewieźć towary wprowadzone na obszar celny Wspólnoty i w którym zostaną one poddane stosownym kontrolom opartym na ocenie ryzyka.

Ryzyko

Prawdopodobieństwo zdarzenia odnoszącego się do wprowadzenia, wyprowadzenia, tranzytu, przewozu i końcowego wykorzystania towarów w obrocie pomiędzy obszarem celnym Wspólnoty i państwami trzecimi oraz obecności towarów nieposiadających statusu wspólnotowego, które

- uniemożliwia właściwe stosowanie środków wspólnotowych lub krajowych, lub
- naraża interesy finansowe Wspólnoty i jej państw członkowskich, lub
- stanowi zagrożenie dla bezpieczeństwa Wspólnoty, dla zdrowia publicznego, dla środowiska lub konsumentów.

Zarządzanie ryzykiem

Systematyczne rozpoznawanie ryzyka oraz wprowadzanie wszelkich środków niezbędnych, aby ograniczyć możliwość jego wystąpienia. Obejmuje ono takie działania, jak: gromadzenie danych i informacji, analizowanie i ocenę ryzyka, zalecanie i podejmowanie działań oraz regularne monitorowanie i przegląd procesu oraz jego wyników, w oparciu o międzynarodowe, wspólnotowe i krajowe źródła i strategie.

8.2. Definicje z zakresu rozporządzenia (WE) nr 1013/2006 oraz powiązanych instrumentów prawnych**Odpady**

Każda substancja lub przedmiot, których posiadacz pozbywa się, zamierza się pozbyć, lub do których pozbycia się został zobowiązany.

Odzysk odpadów

Jakikolwiek proces z wykorzystaniem odpadów, którego głównym wynikiem jest to, aby odpady służyły użytecznemu zastosowaniu, poprzez zastąpienie innych materiałów, które w przeciwnym wypadku zostałyby użyte do spełnienia danej funkcji, lub w wyniku którego odpady są przygotowywane do spełnienia takiej funkcji w danym zakładzie lub w szerszej gospodarce. Załącznik II do dyrektywy 2008/98/WE w sprawie odpadów zawiera niewyczerpujący wykaz procesów odzysku ⁽⁴²⁾.

Unieszkodliwianie odpadów

Jakikolwiek proces niebędący odzyskiem, nawet jeżeli wtórnym skutkiem takiego procesu jest odzysk substancji lub energii. Załącznik I do dyrektywy 2008/98/WE zawiera niewyczerpujący wykaz procesów unieszkodliwiania ⁽⁴³⁾.

Przywóz

Każde wprowadzenie odpadów na terytorium UE, z wyłączeniem tranzytu przez UE.

⁽⁴²⁾ Zob. przypis 39.

⁽⁴³⁾ Zob. przypis 39.

Wywóz

Każde wyprowadzenie odpadów z terytorium UE, z wyłączeniem tranzytu przez UE.

Tranzyt

Przemieszczenie odpadów lub planowane przemieszczanie odpadów przez jedno lub więcej państw, innych niż państwo wysyłki lub przeznaczenia.

Właściwy organ

- a) w przypadku państw członkowskich – organ wyznaczony przez zainteresowane państwo członkowskie zgodnie z art. 53 [rozporządzenia UE w sprawie przemieszczania odpadów]; lub
- b) w przypadku państwa trzeciego będącego stroną Konwencji bazylejskiej – organ wyznaczony przez to państwo jako kompetentna władza do celów Konwencji, zgodnie z jej art. 5; lub
- c) w przypadku państw innych niż określone pod lit. a) lub b) powyżej – organ, który został wyznaczony jako organ właściwy przez dane państwo lub region lub w przypadku gdy nie dokonano wyznaczenia, organ odpowiednio państwa lub regionu, właściwy w sprawach przemieszczania odpadów przeznaczonych do unieszkodliwienia lub odzysku albo tranzytu, w zależności od sytuacji.

Nielegalne przemieszczanie odpadów

Jakakolwiek wysyłka odpadów dokonana:

- a) bez zgłoszenia jej wszystkim zainteresowanym właściwym organom, zgodnie z wyżej wymienionym rozporządzeniem; lub
- b) bez zgody zainteresowanych właściwych organów, zgodnie z rozporządzeniem UE w sprawie przemieszczania odpadów; lub
- c) w przypadku gdy zgoda zainteresowanych właściwych organów została uzyskana w wyniku fałszerstwa, wprowadzenia w błąd albo oszustwa; lub
- d) w sposób, który nie jest zgodny z określonym w dokumencie zgłoszeniowym lub w dokumentach przesyłania; lub
- e) w sposób, który prowadzi do odzysku lub unieszkodliwienia niezgodnego z przepisami wspólnotowymi lub międzynarodowymi; lub
- f) z naruszeniem art. 34, 36, 39, 40, 41 i 43 [rozporządzenia UE w sprawie przemieszczania odpadów]; lub
- g) w odniesieniu do której – zgodnie z art. 3 ust. 2 i 4 [rozporządzenia UE w sprawie przemieszczania odpadów] – stwierdzono, że:
 - (i) zawiera odpady, które nie zostały wyszczególnione w załącznikach III, IIIA lub IIIB; lub
 - (ii) został naruszony art. 3 ust. 4 [rozporządzenia UE w sprawie przemieszczania odpadów]; lub
 - (iii) przemieszczanie jest realizowane w sposób, który nie został konkretnie określony w dokumencie, którego wzór znajduje się w załączniku VII.

Dokument zgłoszeniowy

Dokument, którego wzór znajduje się w załączniku IA do rozporządzenia UE w sprawie przemieszczania odpadów ⁽⁴⁴⁾

Dokument przesyłania

Dokument, którego wzór znajduje się w załączniku IB do rozporządzenia UE w sprawie przemieszczania odpadów ⁽⁴⁵⁾

Dokument informacyjny

Dokument, którego wzór znajduje się w załączniku VII do rozporządzenia UE w sprawie przemieszczania odpadów ⁽⁴⁶⁾

Odpady znajdujące się w „zielonym” wykazie

Odpady inne niż niebezpieczne lub odpady, z którymi wiąże się niewielkie lub żadne ryzyko środowiskowe, sklasyfikowane w załączniku III, IIIA i V (wykaz B) rozporządzenia UE w sprawie przemieszczania odpadów ⁽⁴⁷⁾.

⁽⁴⁴⁾ Zob. przypis 8.

⁽⁴⁵⁾ Zob. przypis 8.

⁽⁴⁶⁾ Zob. przypis 8.

⁽⁴⁷⁾ Zob. przypis 8.

Odpady znajdujące się w bursztynowym wykazie

Odpady niebezpieczne lub odpady sklasyfikowane w załączniku IV i V (wykaz A) rozporządzenia UE w sprawie przemieszczania odpadów ⁽⁴⁸⁾.

9. ZAŁĄCZNIK II – SKRÓTY

AEO	Upoważniony podmiot gospodarczy
ASEAN	Stowarzyszenie Narodów Azji Południowo-Wschodniej (Państwo Brunei Darussalam, Mjanma/Birma, Kambodża, Indonezja, Laos, Maleszja, Filipiny, Singapur, Tajlandia, Wietnam)
CFC	Freony (rodzaj substancji zubożających warstwę ozonową)
CRMS	Wspólnotowy system zarządzania ryzykiem celnym
ECS	System kontroli wywozu
EFTA	Europejskie Stowarzyszenie Wolnego Handlu (Islandia, Liechtenstein, Norwegia i Szwajcaria)
EoW	Zniesienia statusu odpadu
EU WSR	Rozporządzenie Unii Europejskiej w sprawie przemieszczania odpadów (rozporządzenie (WE) nr 1013/2006)
IMPEL – TFS	Europejska Sieć Wdrażania i Egzekwowania Prawa Ochrony Środowiska – Transgraniczne Przemieszczanie Odpadów
KPK	Krajowy punkt kontaktowy (IMPEL-TFS)
NS	Nomenklatura Scalona
ODS	Substancje zubożające warstwę ozonową
OECD	Organizacja Współpracy Gospodarczej i Rozwoju
RIF	Formularz Informacji o Ryzyku
TARIC	Zintegrowana Taryfa Wspólnotowa
WCO	Światowa Organizacja Celna
WEEE	Zużyty sprzęt elektryczny i elektroniczny

⁽⁴⁸⁾ Zob. przypis 8.